

„Pustite me, jaz se ne brigam za tako partijo. Take partije, ki nič ne plača, ne moremo imeti.“

Zvonček zazvoni. Vstopi hišnica iz srednje hiše, suha koščena, z gorko volnato ruto, katero je imela z vozlom zavezano na tilniku. Branjevka jej je rekla: Gospodična Kati.

„Torej ne veste, kje stanuje?“ vpraša Kliment še jedenkrat.

Hišnica pomežika na svojo sosedo.

„To ga skrbi“, druge besede je govorila že čez ramo.

„Koga išče ta gospod? vpraša gospodična Kati. Imela jn špičasta usta, ki so se prijazno smehljaia.

Branjevka je nekaj brskala po predalu. „Da poiščem — tu! — —“

Gospodična Kati prijazno pogleda Klimenta. „Na Kampi stanuje, gospod, na Kampi, hiša na oglu, od mostu na desno — gostilna je notri in zraven branjevec.“

Kliment zbeži na ulico, ozre se na desno in levo kot bi ne vedel, na kateri strani leži otok Kampa. Kretil je gori do vrta Kinskega in otod doli k Ujezde brane. Njegov korak je bil prožen, lehek. Rahlo je stopal na prste, s petami se je jedno dotikal tlaka in z vsakim ukretom svojega telesa je kazal, da svoje gibanje vedoma lepša. Kot na peresih je šel po ulici gori in kadar je zavil krog ogla da se ogne ljudem, zavil je v krogu na okolu, glavo lepo nagibajši na jedno stran, kot konj v cirkusu, kadar dela „manege.“ (Dalje sledi.)

Novice.

— Osebnosti. Višji poštni in brzojavni ravnatelj v Trstu, dvorni svetnik Karol Pokorny je premeščen v jednaki lastnosti v Gradec. — Višji poštni svetnik v Gradcu Moric Jelicetti p. l. Liebenfels je premeščen v Trst in mu je poverjeno vodstvo tržaškega poštnega in brzojavnega ravnateljstva.

— Redko odlikovanje. Cesar je odredil uvrstitev želznega predsednika kranjskega Viktorja barona Heina v tretji činovni razred. S tem je dobil baron Hein značaj namestnika. Za to izredno odlikovanje se ima Hein zahvaliti okolnosti, da ni bil imenovan namestnikom v Gradcu.

— Cesarjeva petdesetletnica se bo jutri po vsem Slovenskem kar najslovesneje praznovala. V Ljubljani sta imela danes občinski svet in notarska zbornica slavnostno sejo, jutri pa jo ima odvetniška zbornica. Nocoj bo splošna razsvetljava jutri pa budnica, kateri slede maše v vseh cerkvah in razdelitev svetinj.

— Casus belli. Od povsem verodostojne strani smo čuli o jako važnih premembah pri sodiščih na Slovenskem. Predsednik novomeškega okrož. sodišča g. Gerdešič pojde v pokoj, njegov naslednik pa postane ljubljanski državni pravdnik g. Treuz. Predsednik celjskega okrož. sodišča g. Ullepitsch pride kot dvorni svetnik k najvišjemu sodišču na Dunaj, njegov naslednik pa postane sodni inspektor g. Ekl. Predsednik mariborskega okrož. sodišča g. Greisdorfer pojde v pokoj a njegovo mesto pa pride sodni inspektor Schmidt. Vsi trije: Treuz, Schmidt in Ekl so zagriženi Nemci. Ako slovonski poslanci teh že sklenjenih pre-

memb ne morejo preprečiti, potem jih bodo morali smatrati za casus belli in izvajati iz njih vse posledice.

— Volitve v krajni šolski svet. Upravno sodišče je o neki pritožbi razsodilo, da je določiti število zastopnikov občin v krajni šolski svet po razmerju vsega v občini predpisanega davka, všteti tudi onega virilistov.

— Graške občinske volitve pred ljubljanskimi porotniki. Povodom zadnjih občinskih volitev v Gradcu je prišlo do ostrih polemik mej voditeljem nemške avstrijske stranke grofom Attemsom in raznimi nacionalei. Nekateri nacionalei so grofa Attemsa radi tega tožili, a obravnave se ne bodo vršile v Gradcu, ampak pred ljubljanskimi porotniki.

— Za vseučilišče in nadsodišče se slovenske občine prav pridno oglašajo. Vloženih je bilo zadnji čas že precej prošenj, a nekatere občine se še vedno niso vzdramile iz spanja.

— «Slovenska krščanskosocijalna zveza» je minolo nedeljo priredila predavanje o delavski zavarovalnici za starost in to v „Kat domu“.

— Za napravo vodovoda v Polhovem Gradcu je država dovolila svoto 5000 gld, ki se izplača v obrokih l. 1900 in 1901. Dežela je v ta namen določila 5000 gld.

— Šolo so zaprli za dobo 14 dnij v Vipavi, ker boleha več otrok za dušljivim kašljem.

— Novo društvo. V Jesenicah na Gorenjskem so slovenski rodoljubi ustanovili Narodno čitalnico. Pozdravljamo novo društvo, kateri utegne postati velicega pomena za ta kraj, kjer nemška predrznost vedno bolj raste.

— Domača umetnost. Slikar Ludovik Grile v Ljubljani je te dni razstavil sliko prevzvišenega knezouadškota dr. J. Missio, katero je napravil za goriško škofijsko pisarno. Slika je narejena v naravi velikosti in je v vsakem oziru pravi umotvor.

— Nabrežinski in Devinski izgretniki, kateri so bili pred kratkim obsojeni, bodo morda na cesarjev jubilej pomiloščeni, vsaj slovonski poslanci so otvorili pri vladi primerne korake.

— Tržaška kmetijska družba je imela 30. novembra izreden občni zbor, na katerem je sklenila, da se popolnoma prevsnjuje tako, da bode zamogla času primerno pospeševati korist kmetijstva.

— Občni zbor okrajnih bolniških blagajen je bil v nedeljo teden v Trstu. Ta zbor je bil letos posebne važnosti radi tega, ker je bilo zvezino vodstvo, ki je v laških rokah, mej letom zvezina pravila tako premenilo, da bi bila laškim blagajnam za vse večne čase zagotovljena večina na zboru delegatov in bi smelo vodstvo po poljubnosti z zvezinim premoženjem gospodariti. Slovonski blagajniški delegatje so bili vložili rekurz proti premembi pravil in so, protestujoč proti nezakonito sklicanemu obč. zboru, odšli.

— Rodoljubom in županstvom slovonskih pokrajin. Letos, ko vse tekmuje, kako praznovati petdesetletnico vladanja Njegovega Veličanstva našega presvetlega cesarja Frana Josipa katerega želja je, naj ze praznuje Njegova petdesetletnica ne s hrupom in šumom, pač pa z dobrodelnimi čini, žele tudi tržaške Slovenke pokazati svojo vdanost ter vstreči plemeniti želji plemenitega vladarja. Nadele so si nalogo, vstanoviti zavetišče za brezposelne sluzkinje. Komu ni znano, koliko naših mladenk prihaja vsako leto v mesto iskat si zaslužka? In vse te so prepuščene samim sebi ter nimajo, izvzemši male izjeme nikogar, da bi jim svetoval ter jih ščitil pred pretečo nevarnostjo. Kam se hoče obrniti ubogo, nevedno dekle, došlo iz dežele v mešto med neznane, tuje ljudi? Komu hoče zaupati, koga hoče vprašati za svet, ko se nihče ne briga za njo? Ako pride dobrim gospodarjem v roke, je srečna, kaj pa, ako

pride v roke brezvestnim in brevernim ljudem, kateri jo oropajo vere in sramožljivosti? Padla je, ker ni imela nikogar, da bi jej svetoval, jo svaril. Koliko solz se že pretočili stariši zaradi takih zapuščenih deklet? Koliko sramote in troškov so imele občine zaradi njih? Da se pride temu zlu v okom, zasnovale so tržaške Slovenke zavetišče, kjer se vsprejemajo devotke, došle z dežele, oziroma take, ki so začasno brez službe. Tu so preskrbljene z vsemi potrebščinami proti mali odškodnini 25 kr. na dan za hrano, katera se v slučaju potrebe, da tudi brezplačno. Vrh tega se dekleta poučujejo v ženskih opravilih sploh ter navajajo k strogo moralnemu življenju in stidljivosti. V slučaju potrebe bode zavetišče obveščalo stariše o vedenju njihovih hčera, če to ni mogoče, pa dotična županstva. Skrbi se tudi, da se jim preskrbi dobre in vestne gospodarje ter pazi, da ne zajdejo na slaba pota. Zavetišče je pričelo delovati z mesecem septembrom t. l., doseglo je že lepe vspehe; vsprejelo je namreč do danes že čez 50 brezposelnih služkinj v svojo oskrb. Prišlo se je tudi na sled takim brezvestnim podležem, ki preže posebno na slovenska neomadeževana dekleta ter jih dovajajo, ali vsaj skušajo dovajati v zlogasne hiše. Že iz povedanega je razvidno, kolike važnosti je vstanovljeno zavetišče in to ne samo za v Trstu nahajajoča se slovenska dekleta, marveč tudi za dotične roditelje in občine, kakor tudi za splošni narodni živelj. Da pa bode mogel ta prekoristni zavod uspešno izvrševati svojo nalogo, treba mu je vsestranske pomoči, posebno sedaj v začetku njegovega obstanka; zategadelj obračamo se do vseh slavnih županstev po širni domovini s prošnjo, da nas blagovole podpirati, bodisi da pristopijo v zavod kot vstanovniki z doneskom 20 gld., ali pa z manjšimi doneski kot podporniki. To bi bila za županstva le majhna žrtev, a zavodu velika pomoč v dosego njegovega namena. Trdno upajoč, da naša prošnja ne bode zaman, bilježi se udani V Trstu, dne 25. novembra 1898. Odbor.

— **Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju** V X. Občnem zboru tega društva bil je zarad izvenrednih zaslug za društvo imenovan častnim udom gospod France Dolenc, trgovec v Mariboru. Odkar obstoji to društvo nabiral je vsako leto ter nabral čez 800 gld. za vboje slovenske visokošolce na Dunaju. Slava mu! V spomin vladarjeve petdesetletnice so društvu pristopili kot ustanovniki z darilom po 50 gld. gospodje: Dr. Mirko Ploj, c. kr. tajnik v finančnem ministerstvu plačavši 1. obrok 10 gl.; Ivan Luzar nadrevident južne železnice, plačavši 1 obrok z 10 gld.; Dr. Janko Hočevan, odvetniški kandidat, plačavši 1. in 2. obrok po 10 gld. skupaj 20 gld. Dalje so društvu darovali; Visokorodni Anton pl. Sušič, c. in kr. polkovnik v Celji, 15 gl. G. A. Knafelc, uradnik c. kr. drž. železnice v Beljaku, je mej tamošnjimi Slovenci nabral 5 gld. Na Dunaju so društvu darovali gg.: Dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni odvetnik, 5 gl. Dr. Al. Homan, dvorni in sodni odvetnik, 5 gld. Alojzij Kremžar, mag. svetnik, 5 gld.; Dr. Anton Primožič, c. kr. profesor, 5 gld. gospa Marija Primožičeva, 5 gld.; g. Peter Hlačar, nodoficijal sev. zah. železnice, 3 gld.; g. Josip Šolar mag. uradnik, 2 gld. — Za toliko blagih darov bodi vsem iskrena zahvala! V seji meseca oktobra oglasilo se je 58, v seji m. nov. pa 60 revnih dijakov za podpore. V teh dveh sejah je odbor razdelil mej najrevnije dijake 470 gld. v gotovini in obednicah. Več prošenj moral je odbor odbiti. Ker toliko revnih dijakov slovenske krvi še nikdar ni bilo na Dunaju, treba bode izvenredne pomoči. Daruje naj torej vsak, kdor le količkaj premore, za uboge slovenske trpine v tujem mestu! Darove bode hvaležno sprejemal društ. blagajnik. Vč. g. Fr. Jančar, monsignor, papeški častnikomornik, župnik n. vit. reda, Dunaj, I. Singerstr. 7.

— **Razkrinkani divjak.** Blizu Beljaka ujeli so orožniki človeka, ki je že dlje časa živel v gozdu in bil tako po-divjan, da niso vedeli, ali je človek ali živina. Izkazalo se

je, da je ta divjak bil tajnik okr. zastopa v Vodnjanu na Češkem, da je poneveril 5000 gld., a ko jih je zapravljal, je pobegnil v gozdove in živel kakor divjak.

— **Umrl je** v ljubljanskem frančiškanskem samostanu brat Melhijor Kos v starosti 56 let.

— **Samomor.** Na Viču pri Ljubljani se je topničarski novinec A. Ogrin vrgel 24. novembra pod tovorni vlak, kateri ga je povozili. Ljudje so videli Ogrina poprej pijanega in blatnega z vojaškim nožem po Viču rogoviliti.

Št. 12.354

Razglas.

Dné 2. januarija 1899. l. ob 10. uri dopoldne vršilo se bode v deželni hiši (Turjaški trg št. 1.) XI. izžrebanje 4% obveznic kranjskega deželnega posojila, kar se s tem v splošno znanje prijavlja.

Od deželnega odbora Kranjskega.

V Ljubljani, dné 16. novembra 1898.

Jubilejske ustanove.

Podpisana zbornica razpisuje za leto 1898. osem cesar Francišek-Jozefovih ustanov po 25 gold. za onemogle obrtnike vojvodine Kranjske.

Prošnje naj se vpošljejo zbornici do 23. novembra t. l. in priloži naj se jim od župnijskega in občinskega urada potrjeno dokazilo, da je prositelj kak obrt samostojno (na svojo roko) izvrševal, da zdaj zaradi onemoglosti ne more več delati in da je ubog. (3)

V Ljubljani, dne 16. novembra 1898.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko.

Phoenix pomada za lase

je bila na razstavi za zdravstvo in postrežbo bolnikov v Stuttgartu 1890 l. odlikovana z darilom in je po izrazu zdravnikov in tisučih zahvalnih pisem edino reelno in neškodljivo sredstvo za gospode in dame, da si ohranijo bujno rast las, in katera zapreči izpadanje las in odstrani tekoj vse lišaje.

Za uspeh in neškodljivost se jamči!

Cena lončka 80 kr. po poštnem povzetju.

K. Hoppe,

Dunaj, I. Wipplingerstrasse 14.

